

246.

Svěc mně, mě - síč - ku mi - lé,
a - bech já při - šíl k mi - lé,

ne - za - bló - díl aj k té ne - ké - ré hi - né.

247.

Ho tech na - šech na - de dvo - rem, to - čí se sy - nek

s vraným ku - něm pa - nen - ka je rá - da;
vot - ví - rá mo vra - ta: po - jedl,

po - jedl, po - jedl hu - nem!

Pojed, pojed, potěšení,
Potěš srdečko zarmocený,
Pojed, můj synečko,
Potěš mý srdečko,
Potěš srdečko zarmocený.

Dočké, postůj ho našich vrát,
Haž mi rozkvete karafiát,
Karafiát bílý,
To pro tě, můj milý,
To pro tebe potěšení.

Počké, postůj ho našeho,
Haž já se zeptám otce mého,
Otec mně povídá,
Že so ještě mladá,
Že so ještě mladý děvče.

248.

Dež sem já šíl přes Tr - na - vo, té hóz-kó ho - lič - kó,

vi - děl sem tam dvě pa - nen - ke v jednem vo - ky - neč - ko,

v jednem vo - ky - neč - ko ha - ja - sa!

Té první belo Hanka
Drohé Mariánka,
A té třetí nemenovojo,
Bela má galánka — hajasa!